Lietas arhīva Nr. CA-1855-21/30
ECLI:LV:RAT:2021:1103.C33243220.10.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2021. gada 3. novembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Ilze Ošiņa,
tiesneses Sandra Krūmiņa un Iveta Stuberovska

Rīgā, Brīvības bulvārī 34, rakstveida procesā izskatīja civillietu SIA "GelvoraSergeļ" prasībā pret /pers. B/ un /pers. C/ par parāda piedziņu sakarā ar SIA "GelvoraSergeļ" apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2021. gada 11. maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2020. gada 8. janvārī, ar precizējumiem 2021. gada 26. februārī un 7. aprīlī, tiesā saņemta SIA "GelvoraSergeļ" prasība pret /pers. B/ (turpmāk atbildētāja) un /pers. C/ (turpmāk – galvotājs) par parāda piedziņu, lūdzot tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai parādu 26 033,70 EUR, ko veido:
- galvenais parāds 12 806,16 EUR un parāda atgūšanas izdevumi 17 EUR;
- līgumiskie procenti 10 801,58 EUR par aizdevuma izmantošanu par laiku no 2009. gada 1. februāra līdz 2019. gada 20. novembrim;
- līgumsods 1280,62 EUR;
- likumiskie procenti 1128,34 EUR par laiku no 2019. gada 20. novembra līdz 2021. gada 11. maijam.

Gadījumā, ja piedziņa no atbildētājas /pers. B/ nav iespējama, parāda summu un tiesas izdevumus piedzīt no otra atbildētāja /pers. C/.

[2] Ar Rīgas rajona tiesas 2021. gada 11. maija spriedumu prasība noraidīta.
Spriedums pamatots ar šādiem motīviem.

[2.1] Atbildētāja/pers. B/ 2007. gada 5. decembrī ar AS "GE Money" noslēgusi aizdevuma līgumu Nr. 1211056526. Aizdevuma līgums noslēgts transportlīdzekļa BMW Z3 iegādei un aizdevums izsniegts 13976,37 latu apmērā. Līguma beigu termiņš norādīts 2015. gada 15. decembris. Saskaņā ar aizdevuma līguma 2.1.punktu /pers. B/ apņēmās atmaksāt aizdevējam aizdevumu un aizdevuma procentus par aizdevuma izmantošanas faktisko termiņu un citus aizdevuma līgumā un ķīlas līgumā minētos maksājumus atbilstoši aizdevuma līgumā noteiktajai kārtībai.

[2.2] /pers. C/ 2007. gada 5. decembrī noslēdza ar AS "GE Money" galvojuma līgumu Nr. GA1211056526, ar kuru apņēmās kā pats aizņēmējs pilnā apmērā atbildēt par aizņēmēja saistībām pret aizdevēju saskaņā ar aizdevuma līgumu.

[2.3] Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka saskaņā ar 2011. gada 2. jūnija cesijas līgumu Nr. 1/2 AS "GE Money" savas prasījuma tiesības, kas izriet no 2007. gada 5. decembra līguma Nr. 1211056526, cedējusi UAB "GELVORA", kuru pārstāv tās filiāle Latvijā. 2014. gada 18. decembrī UAB "GELVORA" Latvijas filiāles uzņēmums kā organizatoriski saimnieciska vienība mantiska ieguldījuma veidā ir ieguldīta SIA "GELVORA", līdz ar to visa manta, saistības un prasījuma tiesības, kas ietilpa UAB "GELVORA" Latvijas filiāles uzņēmumā, ir pārgājušas uz SIA "GELVORA". No lietas materiālos esošā Uzņēmumu reģistra valsts notāra 2019. gada 5. februāra lēmuma Nr.6-12/10554/1 redzams, ka firmas SIA "GELVORA" nosaukums mainīts uz SIA "GelvoraSergeļ". Līdz ar to tiesa atzinusi, ka prasītāja ir atbildētāju jaunais kreditors un prasītājai ir prasījuma tiesības pret atbildētājiem.

[2.4] Tiesa konstatējusi, ka lietā pastāv strīds par to, vai un kad prasītāja ir vienpusēji atkāpusies no aizdevuma līguma. Galvotājs /pers. C/norādījis, ka prasītāja ir atkāpusies no līguma cesijas brīdī, tādējādi iestājies Komerclikuma 406. pantā noteiktais noilgums prasībai, savukārt prasītāja iebildusi, ka atkāpšanās no līguma nav notikusi un līguma darbības termiņš ir beidzies 2015. gada 15. decembrī un tikai no šī datuma ir skaitāms noilguma tecējums.

Atbilstoši Civillikuma 1589. pantam vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta. Saskaņā ar aizdevuma līguma 6.4. punktu, prasītāja sev ir pielīgusi tiesības vienpusēji atkāpties no līguma šajā līgumā minētajos gadījumos.

No lietā esošajiem parāda aprēķiniem, cesijas līguma izrakstiem, kontu izrakstiem secināts, ka saskaņā ar aizdevuma līgumu 2011. gada 2. jūnijā atbildētājai bija jāsamaksā 12 858,35 Ls jeb 18 295,78 EUR, bet parāda kopsumma ir 15 593,61 EUR (*lietas 81. lapa*). No visiem parāda summas aprēķiniem redzams, ka parāda pamatsumma, kādu norāda prasītāja un kura bija jāsamaksā saskaņā ar aizdevuma līgumu, 2011. gada 2. jūnijā ir 12 806,16 EUR un tā ir nemainīga gan līdz līguma beigu termiņam 2015. gada 15. decembrī, gan arī līdz 2019. gada 20. novembrim. Līdz ar to pirmās instances tiesa konstatējusi, ka jau 2011. gada 2. jūnijā par atbildētājas parādu konkrētajā dienā tika uzskatīta visa atlikusī nesamaksātā aizdevuma pamatsummas daļa, nevis konkrētajā maksājumā periodā nesamaksātā pamatparāda daļa, neskatoties uz to, ka prasītāja norāda, ka no aizdevuma līguma neviens nav atkāpies. No minētā secināms, ka jau vismaz 2011. gada 2. jūnijā tika pieprasīta visas summas atmaksa, kas faktiski nozīmē aizdevēja atkāpšanos no līguma, kaut arī tas tiek noliegts. Minēto netieši apstiprina arī tas, ka 2012. gada oktobrī tika realizēta ķīla, proti, automašīna BMW Z3, kuras iegādei tika izsniegts aizdevums.

[2.5] Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka prasītāja noklusējusi būtisku faktu par ķīlas līguma noslēgšanu un ķīlas realizēšanu, kā arī nav iesniegusi ķīlas līgumu par automašīnas ieķīlāšanu, norādot tikai, ka pēc cesijas līguma atbildētāja ir veikusi maksājumu 3754,84 EUR, kas neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem, jo kā izriet no prasītājas rakstveida paskaidrojumiem, (*lietas 145., 146. lapa*), tad maksājumu 3600 EUR 2012. gada 12. septembrī, par kuru prasītāja norāda, ka tas saņemts 2012. gada 8. oktobrī, nav veikusi atbildētāja, bet trešā persona, un šo summu veido saņemtā nauda tieši par automašīnas realizēšanu.

Tādējādi tiesa secinājusi, ka vismaz 2011. gada 2. jūnijā jau ir notikusi prasītājas vai iepriekšējā kreditora atkāpšanās no aizdevuma līguma, ko prasītāja noklusē. Minēto netieši apstiprina arī fakts, ka 2012. gada 12. septembrī automašīna pārdota, proti, realizēta ķīla, kas savukārt bija vienīgais

pamats aizdevuma līguma noslēgšanai.

[2.6] Attiecībā uz izvirzīto iebildumu par noilguma piemērošanu, pirmās instances tiesa atzinusi, ka noslēgtais aizdevuma līgums un galvojuma līgums ir komercdarījums, uz kuru attiecināms trīs gadu noilguma termiņš.

Saskaņā ar Civillikuma 1896. pantu noilgums sāk tecēt ar to dienu, kurā prasījums ir tā nodibināts, ka pret parādnieku, kas nav izpildījis savu pienākumu, nekavējoties var celt prasību, kaut arī tomēr vēl nebūtu ne parādnieks liedzies izpildīt, ne arī kreditors viņam to atgādinājis. Lai arī aizdevuma līgumā beigu termiņš noteikts 2015. gada 15. decembris, pirmās instances tiesa konstatējusi, ka 2011. gada 2. jūnijā ir tikusi pieprasīta visas aizdevuma summas samaksa un notikusi vienpusēja atkāpšanās no aizdevuma līguma, līdz ar to secināts, ka noilgums sācis tecēt nevis ar 2015. gada 15. decembri, bet ar 2011. gada 2. jūniju un noilgums iestājies ne vēlāk kā 2014. gada 2. jūnijā.

[2.7] Pirmās instances tiesa noraidījusi prasītājas iebildumu par noilguma pārtraukšanu. Civillikuma 1905.pants noteic, ka atgādinājums parādniekam pārtrauc noilgumu.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja atbildētājai laika posmā no 2016. gada 6. aprīļa līdz 2019. gada 24. jūlijam nosūtījusi vairākus paziņojumus. Tāpat prasītāja iesniegusi arī 2015. gada 15. aprīlī sagatavotos paziņojumus par prasījuma tiesību pāreju un atgādinājumus par saistību izpildi, kas adresēti atbildētājiem, un AS "Unifiedpost" apliecinājumu, ka minētās vēstules nodotas piegādei atbildētājiem (*lietas 118.-122. lapa*).

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka pirmais atgādinājums atbildētājiem par parāda samaksas nepieciešamību ir nosūtīts 2015. gada 15. aprīlī. No lietas materiāliem nav iespējams secināt, ka laikā līdz noilguma iestāšanās brīdim 2014. gada 2. jūnijā, prasītāja jebkādā veidā būtu pārtraukusi noilguma iestāšanos.

[2.8] Civillikuma 1906. pants noteic, ka noilgums ir pārtraukts, ja tā tecējuma laikā parādnieks kaut kādā kārtā atzīst kreditora prasību. Kā redzams no lietas materiāliem, 2012. gada 2. un 10. maijā aizdevuma līguma saistību izpildei ir ieskaitīts maksājums 154,84 EUR. Prasītāja norāda, ka minēto maksājumu veikusi atbildētāja /pers. B/. Kā to norādījis Augstākās tiesas Senāts, no šīs tiesību normas ir nepārprotami secināms, ka tai parādnieka darbībai, kas atzīstama par tādu, ar kuru parādnieks atzīst saistības esamību pret kreditoru, jānotiek laikā, kad noilguma termiņš vēl nav iestājies. (sk. *Latvijas Republikas Senāta Civillietu departamenta 2020.gada 30.jūnija spriedums lietā Nr.C29351717, SKC-136/2020*) Līdz ar to tiesa atzinusi, ka, lai konstatētu, vai 2012. gada 2. un 10. maijā parādā ieskaitītais maksājums ir uzskatāms par noilgumu pārtraucošu, ir jākonstatē, ka to ir veicis kāds no atbildētājiem, tomēr no lietas materiāliem tas nav konstatējams. Kopsakarā ar tiesas konstatēto, ka prasītājas sākotnēji norādītais par to, ka 2012. gada 12. septembrī veiktais maksājums 3600 EUR arī ir atbildētājas maksājums, neapstiprinājās ar lietas materiāliem un pašas prasītājas vēlāk sniegto informāciju, tiesai nav pamata secināt, ka 2012. gada 2. un 10. maijā veiktais maksājums ir atzīstams par tādu, kas pārtrauc noilguma tecējumu, jo no lietas materiāliem neizriet, ka tos veicis kāds no atbildētājiem.

Ņemot vērā visu minēto, pirmās instances tiesa secinājusi, ka prasītājai prasības tiesības bija jāizlieto ne vēlāk kā līdz 2014. gada 2. jūnijam, bet prasība tiesā celta tikai 2020. gada 8. janvārī, līdz ar to tiesa atzinusi, ka prasītāja prasījuma tiesības ir zaudējusi, jo lietā iestājies noilgums.

[2.9] Tiesību doktrīnā atzīts, ka noilguma pārtraukums attiecībā pret galveno parādnieku pārtrauc noilgumu arī attiecībā pret galvinieku (sk. *LR Civillikuma komentāri. Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K. Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā, Mans īpašums, Rīga, 2000, 219.lpp*.) Saskaņā ar Civillikuma 1710. un 1712. pantu galvojums izbeidzas ar katru darbību, kas dzēš galveno saistību, vai ar ikvienu notikumu, kas atsvabina galveno parādnieku, līdz ar to, konstatējot noilguma iestāšanos attiecībā uz aizdevuma līgumu, tāds ir konstatējams arī attiecībā uz galvojuma līgumu.

[3] Par Rīgas rajona tiesas 2021. gada 11. maija spriedumu apelācijas sūdzību iesniegusi prasītāja SIA "GelvoraSergel", pārsūdzot to pilnā apmērā.

[3.1] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa spriedumā nepareizi secinājusi, ka lietā iestājies noilgums. 2020. gada jūlijā Augstākās tiesas priekšsēdētājs nācis klajā ar aicinājumu nodrošināt tiesās judikatūras ievērošanu jautājumā par noilguma nepiemērošanu civillietās *ex officio*. Prasītāja norāda, ka atbildētāja /pers. B/ paskaidrojumus nav sniegusi un nav izteikusi tiesai iebildumus par noilguma iestāšanos. Prasītāja neapstrīd, ka iebildumus par iespējamu noilguma iestāšanos ir izteicis galvotājs, taču galvotājs iebildumus ir izteicis tikai savā vārdā, nevis atbildētājas vārdā.

[3.2] Prasītāja apelācijas sūdzībā vērš uzmanību uz līguma pirmstermiņa izbeigšanas kārtību. Civillikuma 1589. pants nosaka, ka "vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta". Aizdevuma līgumā tika noteikta kārtība, kādā kreditors ir tiesīgs vienpusēji atkāpties no aizdevuma līguma un pieprasīt maksājuma saistību izpildi pirms līgumā noteiktā galējā norēķinu termiņa - 2015. gada 15. decembra.

Neviens normatīvais akts neuzliek par pienākumu kreditoram vienpusēji atkāpties no līguma, ja parādnieks nepilda savas saistības. Iztulkojot līguma noteikumus, secināms, ka līgums piešķauj kreditoram tiesības vienpusēji atkāpties no līguma un pieprasīt no aizņēmēja gan maksājuma saistību pirmstermiņa izpildi, gan dod tiesības izbeigt līgumu pirms maksājuma grafika beigām, taču vienlaikus līguma noteikumi (8.4.punkts) paredz, ka, pirmkārt, šiem kreditora paziņojumiem ir jābūt rakstveidā, otrkārt, paziņojumos ietvertajai kreditora gribai vienpusēji atkāpties no aizdevuma līguma ir jābūt izteiktai skaidri un nepārprotami, un, treškārt, šiem paziņojumiem ir jāsatur norāde par zināmu pienākumu un tiesisko seku iestāšanos aizņēmējam.

[3.3] Pirmās instances tiesa pieņēmusi, ka līgums izbeigts 2011. gada 2. jūnijā, konstatējot, ka "no visiem parāda summas aprēķiniem redzams, ka parāda pamatsumma, kādu norāda prasītāja un kura bija jāsamaksā saskaņā ar aizdevuma līgumu, 2011. gada 2. jūnijā ir 12 806,16 EUR un tā ir nemainīga gan līdz līguma beigu termiņam 2015. gada 15. decembrī, gan līdz 2019. gada 20. novembrim". Prasītājas ieskatā, tiesa gan nav norādījusi, kā ir izpaudies prasītājas izteiktais pieprasījums atbildētājai samaksāt visu norādīto summu uzreiz, kādas tieši darbības prasītāja ir veikusi, kuras būtu uzskatāmas par pieprasījumu konkrētā datumā, 2011. gada 2. jūnijā, veikt visas summas samaksu. No pirmās instances tiesas norādītās argumentācijas izriet, ka tiesai iesniegtais parāda aprēķins un tur norādītā pamatparāda summa ir tas pats, kas rakstveidā izteikts paziņojums atbildētājai par vienpusēju atkāpšanos no līguma un pieprasījums atbildētājai samaksāt visu parāda summu.

[3.4] Ņemot vērā iepriekš izklāstīto apelācijas sūdzības argumentāciju, prasītāja norāda sekojošo:

- prasītājas (kreditora) paziņojumam par vienpusēju līguma izbeigšanu būtu jābūt noformētam rakstveidā, tajā ir jābūt ietvertai skaidrai un nepārprotamai kreditora gribai vienpusēji atkāpties no līguma;

- ne katra prasītājas (kreditora) darbība vai notikusī saziņa ar atbildētāju (parādnieku) var tikt iztulkota un tiesisko seku ziņā pielīdzināta kreditora paziņojumam par vienpusēju atkāpšanos no līguma;

- prasītājas nodoms ar atgādinājuma nosūtīšanu pirms līgumā noteiktā maksājuma saistības izpildes datuma, nebija atkāpties no līguma, bet gan informēt atbildētāju par notikušo prasījuma tiesību pāreju un kreditora maiņu;

- prasītājas iesniegtais parāda aprēķins, cesijas līguma izraksts, 2012. gada bankas konta izraksts ne pie kādiem apstākļiem nav iztulkojams kā fakts par prasītājas vienpusēju atkāpšanos no līguma cesijas līguma ar AS "GE Money" noslēgšanas dienā - 2011. gada 2. jūnijā.

[3.5] Tiesa 2021. gada 16. martā pieņēma lēmumu par lietas izskatīšanas atlikšanu un noteica prasītājai termiņu līdz 2021. gada 7. aprīlim iesniegt pierādījumus, kas apstiprina norādītā pamatparāda aprēķina atbilstību tiesību normām un matemātisko aprēķinu pamatprincipiem; pierādījumus par prasības summas aprēķina pamatotību, kā arī procentu summu aprēķina pamatotību; pierādījumu par līgumsoda aprēķina pamatotību un pierādījumu tam,

kas veido maksājuma summu 3600 EUR un, kas šo maksājumu ir veicis. Tiesa pieprasīja konkrētu informāciju, proti, par norēķinu kontā ieskaitīto summu 3600 EUR. Prasītāja norādījusi, ka šo maksājumu 3600 EUR apmērā, ir veikusi trešā persona. Prasītāja nav norādījusi faktu, ka arī maksājumu 154,84 EUR, kas norādīti kā "maksājums" parāda summas aprēķinā uz 20.11.2019 būtu veikusi kāda trešā persona. Ne atbildētāja, ne galvotājs pret parāda aprēķinu iebildumus nav cēluši. Prasītāja norāda, ka maksājuma veikšanu 154,84 EUR apmērā atbildētāja nav apstrīdējusi un lietā nav atrodami pierādījumi, kas varētu radīt šaubas, ka maksājumus nav veikusi atbildētāja.

Pirmās instances tiesa bez jebkādas juridiskas argumentācijas un pierādījumiem ir izdarījusi nepareizu secinājumu, ka "prasītājas sākotnēji norādītais par to, ka 2012. gada 12. septembrī veiktais maksājums 3600 EUR arī ir atbildētājas maksājums, neapstiprinājās ar lietas materiāliem un pašas prasītājas vēlāk sniegto informāciju, līdz ar to tiesai nav pamata secināt, ka 2012. gada 2. un 10. maijā veiktais maksājums ir atzīstams par tādu, kas pārtrauc noilguma tecējumu, jo no lietas materiāliem neizriet, ka tos veicis kāds no atbildētājiem".

Saskaņā ar Civillikuma 1906. pantu, ņemot vērā tiesas noteikto atskaites punktu noilguma termiņa skaitīšanai, noilguma tecējumu pārtrauktu atbildētājiem nosūtīti atgādinājumi vai atbildētājas veikti maksājumi laika posmā no 2011. gada 2. jūnija līdz 2014. gada 2. jūnijam.

[3.6] Apelācijas sūdzībai pievienoti papildu pierādījumi: 2013. gada 9. maija brīdinājums par informācijas iekļaušanu Latvijas Bankas kredītu reģistrā un 2013. gada 19. decembra atgādinājums par saistību izpildi. Abi dokumenti adresēti atbildētājai /pers. B/ uz adresi /adrese/. Papildus pievienoti AS "Unified" (iepriekš AS "Fitek") valdes locekļa /pers. K/ apliecinājumi par minēto nosūtāmo dokumentu saņemšanu no prasītājas un nodošanu VAS "Latvijas Pasts".

[3.7] Apelācijas sūdzībā pieteikts lūgums lietu izskatīt mutvārdu procesā.

[4] Paskaidrojumus par iesniegto apelācijas sūdzību iesniedzis galvotājs /pers. C/, lūdzot apelācijas sūdzību kā nepamatotu noraidīt.

Galvotājs apstrīd apelācijas sūdzībai pievienoto 2013. gada 9. maija brīdinājumu un 2013. gada 19. decembra atgādinājumu. Juridiskajā literatūrā norādīts, ka atgādinājums var būt vēstule, telefaksa, telegrammas vai citā rakstiskā veidā, kā arī izteikts mutvārdos. Pēdējā gadījumā, protams, īpaši nozīmīgs ir pierādījumu jautājums. (sk. *K. Torgāns. Saistību tiesības. Mācību grāmata. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2014, 253.lpp.*)

Prasītājas pievienotajā AS "Unifiedpost" apliecinājumā vien norādīts, ka minētā kapitālsabiedrība 2013. gada 10. maijā ir saņēmusi kaut kādu vēstuļu tekstus un 2013. gada 13. maijā vairākas vēstules tika sagatavotas un nodotas VAS "Latvijas pasts" piegādei adresātam /pers. B/. Tomēr prasītāja nav iesniegusi VAS "Latvijas pasts" apliecinājumu, ka valsts kapitālsabiedrība šādas vēstules vismaz būtu pieņēmusi nosūtīšanai /pers. B/. Tādējādi var secināt, ka prasītāja nav pierādījusi to, ka būtu jebkādus brīdinājumus vai atgādinājumus 2013. gadā nosūtījusi atbildētājai un tādējādi pārtraukusi noilgumu, jo lietas materiālos nav neviena VAS "Latvijas pasts" apliecinājuma par jebkādu vēstuļu pieņemšanu nosūtīšanai atbildētājiem.

[5] 2021. gada 15. oktobrī tiesā saņemta prasītājas atsauksme par galvotāja iesniegtajiem paskaidrojumiem kā arī prasītājas papildu paskaidrojumi.

[6] Ievērojot drošības pasākumus un izvērtējot apstākļus, ka lietu iespējams izskatīt rakstveida procesā, pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10. pantu, lieta nozīmēta izskatīšanai rakstveida procesā 2021. gada 3. novembrī.

2021. gada 14. jūlijā lietas dalībniekiem nosūtīts tiesas paziņojums par civillietas izskatīšanu rakstveida procesā, nosakot termiņu līdz 2021. gada 20. oktobrim papildu paskaidrojumu vai citu procesuālo lūgumu iesniegšanai.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus un novērtējusi apelācijas sūdzības argumentus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka SIA "GelvoraSergel" prasība pret /pers. B/ un /pers. C/ par parāda piedziņu kā nepamatota ir noraidāma.

[8] Prasītāja pārsūdzējusi pirmās instances spriedumu pilnā apmērā, norādot, ka tiesa nepamatoti saistībai, kura izriet no aizdevuma līguma, kas tika noslēgts starp AS "GE Money" un /pers. B/ 2007. gada 5. decembrī un kuras izpildījumu lūdz prasītāja, ir piemērojusi Komerclikuma 406. pantā noteikto noilgumu, tādējādi noraidot prasību.

[9] Civilprocesa likuma 432. panta piektā daļa noteic, ja tiesa atzīst, ka zemākas instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 193. panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija, izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus kopsakarā ar pušu sniegtajiem paskaidrojumiem, atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums prasības noraidīšanai ir pareizs un pilnībā pietiekams. Pirmās instances tiesa savus spriedumā ietvertos argumentus balstījusi uz iesniegtajiem pierādījumiem un no tiem izrietošajiem faktiskajiem apstākļiem, konstatētajiem faktiem devusi pareizu piemērojamām likuma normām atbilstošu juridisku novērtējumu, tādēļ, realizējot Civilprocesa likuma 432. panta piektajā daļā noteiktās tiesības, Civillietu tiesas kolēģija pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajiem motīviem, tos neatkārtojot.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka SIA "GelvoraSergel" apelācijas sūdzība nesatur tādus argumentus, kas kalpotu par pamatu pirmās instances tiesas sprieduma grozīšanai vai pretēja sprieduma taisīšanai.

[10] Iesniedzot apelācijas sūdzību, prasītāja pieteikusi lūgumu lietu izskatīt mutvārdu procesā, tomēr no apelācijas sūdzības satura neizriet tādi prasītājas tiesību ierobežojoši apstākļi, kuri būtu novēršami tikai ar lietas izskatīšanu mutvārdu procesā. Tāpat apelācijas sūdzība satur iebildumus par pirmās instances veikto lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

Civillietu tiesas kolēģija, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka prasītājai tika dotas pilnvērtīgas iespējas izmantot visas tai no Civilprocesa likuma izrietošās procesuālās tiesības sniegt paskaidrojumus un pierādījumus, lai aizstāvētu savas aizskartās tiesības un piedalītos lietas izskatīšanas procesā, ko prasītāja ir arī izmantojusi. Prasītāja tiesvedības gaitā iesniegusi prasību ar diviem prasības precizējumiem, sniegusi virkni paskaidrojumus kā arī atsauksmes uz pretējās puses sniegtajiem paskaidrojumiem. Tāpat pirmās instances tiesa 2021. gada 16. martā lēmusi atlikt lietas izskatīšanu, sniedzot prasītājai iespēju iesniegt papildu pierādījumus sava prasījuma pamatošanai.

No visa minētā secināms, ka rakstveida process pēc būtības nav kavējis lietas dalībnieku tiesības piedalīties lietas izskatīšanā un aizstāvēt savas tiesības un intereses. Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka piedalīšanās tiesas sēdē nav procesa pašmērķis, bet gan tikai viens no veidiem kā realizēt procesuālās tiesības. Tādējādi arī apelācijas instances tiesvedības process, izvērtējot epidemioloģisko situāciju valstī un pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10. pantu, nozīmēts izskatīšanai rakstveidā.

[11] Par nepamatotu atzīstams prasītājas apelācijas sūdzības arguments, ka noilgumu pirmās instances tiesa piemērojusi *ex officio*. Kā izriet no lietas materiāliem, noilguma piebildi ir izteicis galvotājs. Galvotājs /pers. C/ ir lietas dalībnieks, kuram tiesvedības procesā, savas privātautonomijas ietvaros, kā atbildētājam piemīt visas tās pašas procesuālās tiesības un pienākumi, kas atbildētājai /pers. B/, ņemot vērā, ka prasības apmierināšanas gadījumā, saistību izpildījums var tikt pieprasīts arī no viņa, tādējādi savai aizstāvībai ir izmantojami visi procesuālie līdzekļi, tajā skaitā iebildumu celšana attiecībā par noilgumu. Tiesas kompetence noilguma ierunas izvērtēšanā nav aprobežota ar noteikta lietas dalībnieka tiesībām izteikt šādu iebildumu. Noilguma ieruna ir pārbaudāma neatkarīgi, kurš no lietas dalībniekiem šādu ierunu izteicis.

Turklāt Civillikuma 1701. pants paredz, ka galvinieks, pret kuru ceļ prasību kreditors, var izlietot visas galvenā parādnieka ierunas. Tas nozīmē, ka lietas izskatīšanas ietvaros galviniekam, aizstāvoties pret prasību, ir tiesības norādīt tiesai ne vien uz apstākļiem par galvenā parādnieka saistības izpildījuma apmēru, bet arī uz argumentiem, kuri uz laiku vai vispār paralizē kreditora tiesību saņemt izpildījumu pēc galvenās saistības. Lai realizētu minētās tiesības, galvinieks var izlietot visus Civilprocesa likumā paredzētos aizsardzības līdzekļus. Līdz ar to neatkarīgi no tā, vai galvenais parādnieks ir pieaicināts lietas dalībnieka statusā, galviniekam ir pieejami visi procesuālie līdzekļi, lai aizstāvētos pret celto prasību. (sk. *Augstākās tiesas Senāta judikatūras atziņas "Galvojums (2005.–2019.)" 8. lpp*)

[12] Apelācijas sūdzībā tiek apstrīdēts pirmās instances tiesas konstatētais datums (2011. gada 2. jūnijs), no kura prasītāja vienpusēji atkāpusies no aizdevuma līguma. Civillietu tiesas kolēģija, izvērtējot lietas faktiskos apstākļus, rakstveida pierādījumus kā arī parāda aprēķinus, atzīst, ka pirmās instances tiesa izdarījusi pareizus secinājumus attiecībā aizdevuma līguma juridisko statusu pēc 2011. gada 2. jūnija.

Saskaņā ar Senāta atziņām 2020. gada 3. decembra spriedumā lietā SKC-12/2020, Civillikuma 1896. pants reglamentē kārtību, kādā nosakāms noilguma iesākuma brīdis, proti, noilgums sāk ritēt ar to dienu, kurā prasījums ir tā nodibināts, ka pret parādnieku, kas nav izpildījis savu pienākumu, nekavējoties var celt prasību, kaut arī tomēr vēl nebūtu ne parādnieks liedzies izpildīt, ne arī kreditors viņam to atgādinājis. (sk. *LR Augstākās tiesas Senāta 2020. gada 3. decembra spriedums lietā SKC-12/2020*) Tas pēc vispārējā noteikuma nozīmē, ka noilguma termiņš skaitāms no brīža, kad šīs prasījuma tiesības radušās.

[12.1] Aizdevuma līguma 6.4. punkts paredzēja prasītājas tiesības vienpusējā kārtā lauzt aizdevuma līgumu un prasīt aizdevuma summas pirmstermiņa atmaksu, ja (6.4.2. punkts) aizņēmējs kavējis divus aizdevuma līguma pielikumā Nr.1 noteiktos ikmēneša maksājumus pēc kārtas, vai veic tos nepilnā apmērā. No šī aizdevuma līguma punkta nepārprotami izriet prasītājas tiesības no līguma vienpusēji atkāpties un pieprasīt visas aizdevuma summas atmaksu, ko prasītāja saskaņā ar lietas materiāliem pievienotajiem parāda aprēķiniem, faktiski ir arī izdarījusi.

Atbilstoši Civillikuma 1589. pantam, vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta. Saskaņā ar aizdevuma līguma 6.4. punktu, prasītāja sev ir pielīgusi tiesības vienpusēji atkāpties no līguma šajā līgumā minētajos gadījumos, tādējādi Civillikuma 1589. panta pārkāpums netiek konstatēts.

[12.2] Nav pamatots prasītājas iebildums, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma atzīstama par izdarītu tikai tad, kad kreditors to ir paziņojis otrai līgumslēdzējpusei rakstveidā ar atsevišķu paziņojumu par vienpusēju atkāpšanos no līguma.

Civillietu tiesas kolēģija, pamatojoties uz Senāta pausto, atzīst - kredīta pirmstermiņa atmaksas pieprasīšana, tas ir, visas parāda summas atprasīšana un atkāpšanās no turpmākas saistību pildīšanas saskaņā ar maksājumu grafiku, faktiski nozīmē kreditora atkāpšanos no līguma, lai arī burtiski tas atbildētājam sūtītos brīdinājumos nav minēts. (sk. *Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017. gada 11. decembra spriedums lietā SKC-292/2017, 15.2. punkts*) No minētās Senāta atziņas ir secināms, ka ne tikai ar speciālu rakstveida paziņojumu, kura teksts satur informāciju par kreditora lēmumu vienpusēji atkāpties no līguma, ir uzskatāma par notikušu vienpusēja atkāpšanās no līguma. Lai arī prasītājas vēstulēs, kuras nosūtītas atbildētājai, burtiski nav minēts, ka ar šo prasītāja atkāpjas no līguma, tomēr ir acīmredzams, ka visa aizdevuma summa atprasīta tieši sakarā ar atkāpšanos no līguma – no turpmākas saistību pildīšanas saskaņā ar maksājumu grafiku.

Papildus Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka arī prasītājas faktiskās darbības liecina par atkāpšanos no aizdevuma līguma saistībām, proti, prasītājas sastādītais parāda aprēķins, kas atspoguļo, ka 2011. gada 2. jūnijā atbildētājas parāds bija 12 858,35 Ls (jeb 18 295,78 EUR), savukārt parāda kopsumma ir 15 593,61 EUR (*lietas 81. lapa*). No visiem parāda summas aprēķiniem redzams, ka parāda pamatsumma, kādu norāda prasītāja un, kura bija jāsamaksā saskaņā ar aizdevuma līgumu, 2011. gada 2. jūnijā ir 12 806,16 EUR, un tā ir nemainīga gan līdz līguma beigu termiņam 2015. gada 15. decembrī, gan arī līdz 2019. gada 20. novembrim. Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas secinājumam, ka jau 2011. gada 2. jūnijā par parādu konkrētajā dienā tika uzskatīta visa atlikusī nesamaksātā aizdevuma pamatsummas daļa, nevis konkrētajā maksājumā periodā nesamaksātā pamatparāda daļa.

Otra faktiskā darbība, kas apliecina prasītājas vienpusēju atkāpšanos no aizdevuma līguma, ir fakts, ka 2012. gada oktobrī tika realizēts aizdevuma līguma ķīlas objekts - automašīna BMW Z3, kuras iegādei tika izsniegts aizdevums.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija saskaņā ar iepriekš minēto Senāta atziņu lietā SKC-292/2017 secina, ka 2011. gada 2. jūnijā, kad tika pieprasīta visas aizdevuma summas atmaksa, prasītāja faktiski atkāpusies no līguma.

[13] Saskaņā ar šī sprieduma iepriekšējā paragrāfā secināto saistību izpildes termiņu, kurš izrietēja no prasītājas vienpusējas atkāpšanās no aizdevuma līguma, atzīstams, ka noilguma termiņš skaitāms no 2011. gada 2. jūnija. Līdz ar to, Civillietu tiesas kolēģijas kompetencē ir izvērtēt vai laika posmā no 2011. gada 2. jūnija līdz 2014. gada 2. jūnijam prasītāja ir veikusi darbības, kuras noilguma termiņu pārtrauktu.

Tiesību doktrīnā atzīts, ka noilguma institūts civiltiesībās ir veidots ar mērķi novērst ilgstošu nenoteiktību mantiskajās attiecībās, radīt skaidrību par tiesībām un pienākumiem, kas varētu būt par strīda priekšmetu, bet ieinteresētā persona ilgstoši nav centusies panākt savu tiesību atzīšanu vai realizēšanu. (..) saistību tiesība izbeidzas, ja tiesīgā persona to neizlieto likumā noteiktā termiņā, ko sauc par noilguma termiņu" (sk. *Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K. Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga: Mans Īpašums, 2000, 357. lpp.*).

[13.1] Pārbaudot apelācijas sūdzībai pievienotos papildu pierādījumus: 2013. gada 9. maija brīdinājumu par informācijas iekļaušanu Latvijas Bankas kredītu reģistrā un 2013. gada 19. decembra atgādinājumu par saistību izpildi, kā arī AS "Unified" (iepriekš AS "Fitek") apliecinājumus par minēto dokumentu saņemšanu no prasītājas un nodošanu VAS "Latvijas Pasts" nosūtīšanai atbildētājai, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka šie rakstveida pierādījumi vērtējami kritiski.

Civillietu tiesas kolēģija norāda jau uz tiesu praksē ilgstoši nostiprināto atziņu, ka AS "Fitek" brīvā formā sastādītais apliecinājums par vēstuļu saņemšanu no klienta (šajā gadījumā prasītājas) nav vērtējams kā attiecināms pierādījums attiecībā uz noilguma pārtraukšanu, jo šāds apliecinājums pats par sevi, bez attiecīgās pasta iestādes izdota apliecinājuma par šādu sūtījumu pieņemšanu, nepierāda, ka parādniekam faktiski būtu nosūtīts atgādinājums vai brīdinājums.

Par atgādinājumu Civillikuma 1905. panta izpratnē atzīstams līgumu pārkāpušam parādniekam adresēts kreditora gribas izpaudums, kurā izteikts prasījums izpildīt saistību. Pēc juridiskās dabas atgādinājums ir tiesību aizsardzības līdzeklis, kuru prasītājs izmanto, lai varētu īstenot savas no darījuma

izrietošās attiecības. Lai arī tiesību normās nekādas prasības, kas kreditoram jāizpilda, lai atgādinājums parādniekam izraisītu Civillikuma 1905. pantā paredzētās sekas, nav noteiktas, tāpēc veida, kādā parādnieks informējams par saistību izpildes pienākumu, izvēli likumdevējs atstājis kreditora ziņā (..) tajā pašā laikā paturot prātā, ka strīda gadījumā tieši uz kreditoru gulsies atgādinājuma paziņošanas fakta pierādīšanas nasta. (sk. *Senāta tiesu prakses apkopojums "Noilguma un prekluzīvie termiņi. Senāta judikatūras atziņas (2002–2020)"*)

No minētajām Senāta judikatūras atziņām izriet, ka, neskatoties uz to, ka šobrīd vairs nav nozīmes apstāklim, vai parādnieks savu sūtījumu faktiski ir saņēmis, tomēr pierādīšanas nasta, par to, ka parādniekam šāds paziņojums par parāda saistībām vispār ir nosūtīts, gulstas uz pašu kreditoru.

Apelācijas sūdzībai pievienoti AS "Unifiedpost" (iepriekš – AS "Fitek") valdes locekļa /pers. K/ 2021. gada 19. februāra apliecinājumi par to, ka gandrīz pirms astoņiem gadiem – 2013. gada 13. maijā un 20. decembrī, AS "Unifiedpost" saņēmusi SIA "GelvoraSergeļ" nosūtāmo vēstuļu tekstus un informāciju vēstuļu nosūtīšanai tieši atbildētājai /pers. B/.

Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka šāds valdes locekļa apliecinājums par vēstuļu nosūtīšanu atbildētājai pats par sevi nepierāda, ka vēstules faktiski būtu nodotas VAS "Latvijas Pasts", lai varētu prezumēt attiecīgi arī šo vēstuļu saņemšanu un secīgi arī noilguma termiņa pārtraukšanu. Minētie AS "Unifiedpost" apliecinājumi, Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā, saturiski ir tikai trešās personas vienpusēji sagatavoti apliecinājumi, kuriem nav pievienoti nekādi sūtījumu adresātu saraksti, nedz vēstuļu numuri un datumi, lai tiesa vispār varētu vērtēt šādu parādniekam adresēto paziņojumu esību dabā.

Turklāt, nevar atstāt bez ievērības arī galvotāja /pers. C/ iebildumus attiecībā uz AS "Unifiedpost" apliecinājumiem kā pierādījumiem par noilguma pārtraukšanu.

Līdz ar to, Civillietu tiesas kolēģija saskaņā arī ar tiesu praksē nodibinātajām atziņām (sk. *Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 25.10.2010 spriedums lietā Nr. C29280919, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 31.03.2021. spriedums lietā*) atzīst, ka apelācijas sūdzībai pievienotie AS "Unifiedpost" apliecinājumi nepierāda ne brīdinājuma, ne atgādinājuma nosūtīšanas faktu, nedz arī to, ka tie vispār būtu sūtīti ar sakaru iestādes VAS "Latvijas Pasts" starpniecību. Prasītāja nav iesniegusi VAS "Latvijas pasts" apliecinājumu, ka sakaru iestāde šādas vēstules vispār būtu saņēmusi nosūtīšanai atbildētājai.

Turklāt šādu viedokli par pamatotu atzinis arī Senāta Civillietu departaments ar 2020. gada 4. februāra rīcības sēdes lēmumu lietā Nr. C29280919, SKC-544/2020, atsakot ierosināt kasācijas tiesvedību lietā sakarā ar SIA "GelvoraSergeļ" kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas 2019. gada 25. oktobra spriedumu lietā, kurā faktiskie apstākļi ir teju analogi izskatāmās lietas faktiskiem apstākļiem.

[13.2] Prasītāja apelācijas sūdzībā iebilst, ka tā nav norādījusi, ka maksājumu 154,84 EUR, (veikts 2012. gada maijā) kas norādīts kā "maksājums" parāda summas aprēķinā uz 2019. gada 20. novembri, būtu veikusi kāda trešā persona nevis atbildētāja. Prasītāja norāda, ka maksājuma veikšanu 154,84 EUR apmērā atbildētāja nav apstrīdējusi un lietā nav atrodami pierādījumi, kas varētu radīt šaubas, ka šo maksājumu atbildētāja nebūtu veikusi, tādējādi, prasītājas ieskatā, noilguma termiņš pārtraukts ar atbildētājas veikto maksājumu laika posmā no 2011. gada 2. jūnija līdz 2014. gada 2. jūnijam, proti – 2012. gada maijā.

Attiecībā par 154,84 EUR maksājumu 2012. gada maijā prasītāja norāda, ka "*lietā nav atrodami pierādījumi, kas varētu radīt šaubas, ka maksājumus nav veikusi atbildētāja*". Civillietu tiesas kolēģija šādu apelācijas sūdzības argumentu par noilguma pārtraukšanu kā nepamatotu noraida.

Pirmkārt – šāda prasītājas pozīcija ir pretrunā ar tiesību doktrīna nostiprināto principu - *negativae non probantus* (negatīvais nav jāpierāda). Otrkārt – prasītajai attiecībā par noilguma pārtraukšanos, ir pienākums pierādīt savu pozitīvo apgalvojumu, ka atbildētāja ir veikusi šādu maksājumu un ar savām darbībām (veicot maksājumu 2012. gada maijā) klusējot ir atzinusi savas parāda saistības un tādējādi noilguma tecējumu pārtraukusi. Prasītāja šādus pierādījumus nav iesniegusi. Savukārt no parāda aprēķina 2019. gada 20. novembrī, kurā redzams šis maksājums, neizriet, kurš šo maksājumu veicis. Pamatojoties uz dispozivitātes principu, pierādīšanas pienākums, ja prasītājs izsaka apgalvojumu, īpaši apstākļos, kad konkrētais apgalvojums, ja tas tiktu pierādīts, mainītu lietas izskatīšanas rezultātu, gulstas uz pašu prasītāju, nevis atbildētāju, kuram, prasītājas ieskatā, būtu jāpierāda, ka apgalvojums nav patiess.

Saskaņā ar tiesību zinātnē nostiprināto, civilprocesā darbojas sacīkstes princips, tādējādi personai, kura vērusies tiesā ar prasību, sākotnēji ir uzlikts obligāts pienākums pierādīt apstākļus, uz kuriem taisīta norāde prasībā. (sk. *D. Oses promocijas darbs "Pierādījumi un pierādīšana civilprocesā." Latvijas Universitāte, Rīga: 2013*) Attiecīgi prasītājai atbilstoši Civilprocesa likuma 93. panta pirmajai daļai ir pienākums pierādīt, ka 154,84 EUR maksājumu 2012. gada maijā veikusi atbildētāja, ko prasītāja nav izdarījusi.

[13.3] Prasība pēc būtības jāizskata tikai tad, ja prasītājs, iesniedzot attiecīgus pierādījumus, ir spējis pārliecināt tiesu par to, ka prasība par saistības izpildi celta likumā noteiktā noilguma termiņa ietvaros (noilguma iesākuma aprēķināšana) vai arī pastāvējuši tādi apstākļi, kas pārtrauc noilgumu. Pretējā gadījumā saistība noilguma dēļ zaudē spēku uz likuma pamata, un tālab noilgusi prasība nevar tikt apmierināta. (sk. *Senāta Civillietu departamenta 2018.gada 10.decembra spriedums lietā Nr.SKC-323/2018*)

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītāja nav pierādījusi noilguma apturēšanu vai pārtraukšanu līdz 2014. gada 2. jūnijam, līdz ar to noilguma iestāšanās uzskatāma par patstāvīgu pamatu prasības noraidīšanai.

[14] Apelācijas sūdzība satur nepamatotu iebildumu, ka pirmās instances tiesa prasītājai nav pieprasījusi pierādījumus par norēķinu kontā ieskaitīto maksājuma summu 3754,84 EUR apmērā, bet pieprasīja tikai par norēķinu kontā ieskaitīto maksājuma summu 3600 EUR. Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā, pirmās instances tiesa spriedumā pamatoti ir atsaukusies uz tiesību doktrīnā nostiprināto attiecībā par Civilprocesa likuma 93. panta interpretāciju, jo šī panta ceturtās daļas noteikumi pēc to jēgas un mērķa ir paredzēti, lai tiesai būtu iespējas izskaidrot lietas dalībniekiem (..) kādu apstākļu, uz kuriem atsaucas lietas dalībnieks, apstiprinošu dokumentu neesamību lietā, nevis tiesas iesaistīšanos lietas izskatīšanā tādā mērā, lai lietas dalībniekam līdz sīkumiem norādītu, kas tam jādara, lai panāktu prasības apmierināšanai vai noraidīšanu, faktiski veicot lietas dalībnieku, šajā gadījumā, prasītājas izglītošanu. (sk. *Civilprocesa likuma komentāri. I daļa (1.-28.nodaļa). Otrais papildinātais izdevums. Sagatavojis autoru kolektīvs. Prof. K. Torgāna zinātniskajā redakcijā. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016, 336.lpp.*)

Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā, pirmās instances tiesa, atliekot lietas izskatīšanu, sniedza prasītajai iespēju iesniegt vēl papildu pierādījumus un ne tikai par vienu konkrētu maksājumu, uz kuru norādīja tiesa. Šāds tiesas lēmums par lietas izskatīšanas atlikšanu neizslēdz prasītājas tiesības, tiesas dotajā termiņā, iesniegt papildu pierādījumus, kuri, prasītājas ieskatā, būtu nozīmīgi lietas iztiesāšanā, it īpaši, ja šādi pierādījumi būtu nepieciešami prasītājas apgalvojuma par noilguma pārtraukšanu pierādīšanai.

[15] Ievērojot visu minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nav guvuši apstiprinājumu un nevar būt pamats pirmās instances tiesas sprieduma grozīšanai vai pretēja sprieduma taisīšana, līdz ar to SIA "GelvoraSergeļ" prasība pret /pers. B/ un /pers. C/ par parāda 26 033,70 EUR piedziņu kā nepamatota ir noraidāma.

[16] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta otro daļu, ja prasību noraida, tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi pirmās instances tiesā ir 19,28 EUR, savukārt apelācijas instances tiesā – 2,27 EUR. Prasītāja ar lietas

izskatīšanu saistītos izdevumu samaksājusi 8,57 EUR apmērā (*lietas 7., 46. lapa*), tādējādi valsts labā piedzenami atlikušie nesamaksātie 12,98 EUR ((19,28+2,27)-8,57).

[17] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta otrajā daļā noteikto termiņš sprieduma labprātīgai izpildei attiecībā par tiesas izdevumu samaksu prasītajai SIA "GelvoraSergel" ir nosakāms 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432., 433., 434. pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

noraidīt SIA "GelvoraSergel" prasību pret /pers. B/ un /pers. C/ par parāda piedziņu.

Piedzīt no SIA "GelvoraSergel", reģ. Nr. 40103837691, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 12,98 EUR valsts labā, kas iemaksājami - saņēmējs: Tiesu administrācija, kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 - ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, lietas numurs, kā arī juridiskās personas nosaukums un reģistrācijas numurs.

Dokumenti, kas apliecina tiesas izdevumu samaksu valsts ienākumos, iesniedzami Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā.

Noteikt sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Civillietu departamentam 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā un iemaksājot drošības naudu 300 EUR Augstākās tiesas depozītu kontā Nr.LV83TREL8280010000000; saņēmējs: Latvijas Republikas Augstākā tiesa, reģistrācijas Nr.90000068892; saņēmēja banka: Valsts kase; BIC kods TRELLV22; klasifikācijas kods: F22010010.

Spriedums sastādīts 2021. gada 3. novembrī.

Tiesnese I. Ošiņa

Tiesnese S. Krūmiņa

Tiesnese I. Stuberovska